



DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 77

Presidència de l'Honorable Sra. Carolina Torres i Cabañero

Sessió celebrada dia 23 d'octubre del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- | | |
|---|------|
| 1) RGE núm. 7105/14, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aules d'acollida i benvinguda. | 1166 |
| 2) RGE núm. 7551/14, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llibres de text en aplicació de la LOMQE. | 1169 |
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions?

No hi ha substitucions. Idò passam a l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 7105 i 7551/14.

1) Proposició no de llei RGE núm. 7105/14, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aules d'acollida i benvinguda.

En primer lloc, per defensar la Proposició no de llei RGE núm. 7105/14 del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aules d'acollida i benvinguda, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Presidenta, senyores i senyors diputats, bon vespre a tothom. Les Illes Balears són afortunadament una comunitat receptora d'immigració, abans érem nosaltres els que emigràvem, però amb el desenvolupament turístic hem passat a rebre cada any milers de persones novvingudes. Això ha canviat completament l'estructura poblacional d'aquesta societat. I dic que sortosament ha ocorregut així, perquè vol dir que aquestes illes s'han desenvolupat, hem tirat endavant i hem millorat econòmicament.

El percentatge però d'alumnat novvingut a les nostres aules és altíssim, es troba al capdavant de les comunitats autònomes de l'Estat espanyol: a Formentera tenim un 20% d'alumnat estranger, a Eivissa més d'un 17% i en el conjunt de les Illes Balears supera el 15%. Segons dades de la conselleria i només a tall d'exemple, entre l'1 d'octubre del 2011 i el 30 de març del 2012, és a dir, el curs 11-12, només a Eivissa s'incorporaren 307 alumnes procedents de fora al llarg del curs. El curs 12-13 el nombre d'alumnes ja va pujar a 592, és a dir, en un any havíem duplicat el nombre d'alumnes que havien arribat al llarg del curs. Les dades per tant, mostren aquest ritme d'incorporació, un ritme constant i a l'alça.

Això òbviament ha estat conseqüència de la bonança econòmica, encara que de vegades no ho sembli, sí que se n'ha parlat molt i aquesta bonança econòmica que teòricament aquestes illes tenen, ha fet i ha servit de reclam perquè molta gent s'interessàs o pensàs que aquí trobaria una feina, trobaria una situació econòmica millor i aquest repunt econòmic ha fet que aquesta recepció d'alumnat novvingut augmentàs i fos constant.

També s'ha produït al llarg d'aquests darrers anys un fenomen propi de les èpoques en què hi havia més feina, encara que sovint aquesta feina cada vegada també sigui més precària. Es produeixen menys baixes durant el curs, per tant, tenim més alumnat que es va incorporant i menys baixes. Tot això per tant, fa preveure un augment d'alumnat novvingut que continuarà sent sostingut durant el temps i aquests anys.

La situació no afavoreix en conjunt un bon desenvolupament però de l'activitat acadèmica dins el sistema educatiu. Hi ha un problema evident a les Illes Balears i és la saturació a les aules, fruit de les retallades que s'han patit aquesta legislatura i sobretot aquests darrers anys. Saturació a aules comporta un augment de problemes de convivència, aquests problemes augmenten, perquè també de mica en mica han minvat els recursos dedicats a l'atenció a la diversitat. Per tant, ens trobam sovint amb aules caòtiques, saturació evident, dificultats per dur-hi a terme la tasca educativa i a més de tot això d'aquí, s'hi afegeix aquest degoteig constant d'alumnat novvingut.

Per tant, no fa falta dir, no fa falta ser molt llest ni molt brillant, per veure que té un efecte directe sobre la qualitat educativa, aquesta qualitat educativa de la qual parlam tot sovint i que hauria de ser un dels objectius fonamentals de qualsevol govern. Per tant, l'arribada a les Illes Balears de persones novvingudes, no coincideix òbviament amb el curs, sinó que és al llarg del curs, per tant, afecta d'una manera directa el normal desenvolupament del sistema educatiu i de les seves pràctiques.

Òbviament aquest alumne ve dels llocs més diversos, n'hi ha que vénen de llocs del món on no es parla cap llengua de les dues oficials que hi ha, català i castellà. També òbviament tenen els problemes de comunicació en una primera etapa d'incorporació al sistema i que cada vegada es fan més evidents. També és alumnat que ve de llocs que, o bé tenen sistemes educatius molt diferents d'aquí, o bé també han patit una escolarització molt precària, o fins i tot no han tengut cap tipus d'escolarització.

Per tant, amb totes aquestes circumstàncies, a diversos països si es mira què està passant a la resta d'Europa, o com a mínim els països més propers al nostre, s'observa que, a més dels programes d'acollida que hi pugui haver en els propis centres, que òbviament tothom té dins els propis centres allò que se'n diu l'acollida de l'alumnat novvingut, a més, s'han establert uns programes específics amb aules que tenen, segons el govern i les característiques dels diferents països, però que normalment fan de primera acollida d'aquest alumnat i de les seves famílies, normalment amb unes estades que varien entre 3 setmanes, 1 mes, o segons també les circumstàncies d'aquest jove o infant, poden arribar a estar un màxim de 3 mesos, però normalment l'estada gira al voltant d'un mes. Per tant, d'això se'n diu una acollida més suau.

Per tant, per facilitar aquesta acollida més suau, que no sigui de cop i volta una persona, en aquest cas un adolescent, fins i tot més petitons, que els agafes del seu país i els traslladés a un altre diferent i de cop i volta dins una aula, vull dir que és una integració forta i dura per a aquests al·lots, normalment se'n diu que aquestes aules allò que fan és atenuar l'acollida momentàniament, també facilita l'atenció per part dels ajuntaments, també facilita l'apropament als serveis socials i a les famílies, etcètera.

Per tant, és un sistema d'acollida que millora els sistemes que tenim fins ara en aquests moments i que pensam per tant, que seria molt interessant que aquí a les Illes Balears, amb les xifres que tenim i estant al capdavant de tothom amb aquesta recepció d'alumnat nouvingut, féssim també un pensament i miràssim d'establir aquest sistema per fer l'acollida més suau per a aquests alumnes que quan se'ls treu del seu entorn ja tenen prou patiment, perquè aquí, a més, quan arribin es trobin òbviament segregats i poc integrats.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Mari. En torn de fixació de posicions pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Presidenta, bones tardes a tots i a totes. Coincidim amb vostè que a les Illes Balears, en el conjunt de les Illes Balears, vostè ha fet més referència a Eivissa, és des de fa molts d'anys, i deu anys enrera encara més i quinze anys enrera també, sempre tenim al·lots nouvinguts que s'incorporen a viure a la nostra comunitat autònoma, al llarg de tot el curs escolar, des del principi, durant el curs escolar i de vegades a punt de finalitzar.

No sé si aquesta tendència, com vostè ha dit, sempre serà a l'alça, no sé si serà sempre a l'alça, creim que la immigració va lligada a una feina, de fet hem tengut una retirada molt important de persones immigrades que han tornat al seu país d'origen. Ara en aquest moment les dificultats per a la reagrupació familiar de persones que duen més de cinc anys vivint aquí són molt clares, no tenen feina fixa i per tant, no se'ls autoritza la reagrupació familiar dels fills que són al país d'origen. A mesura que no hi hagi una garantia d'un treball estable en aquesta comunitat autònoma, la immigració es reduirà.

Vostè deia que els anys quaranta, cinquanta, érem una població que emigrava, ara tornam ser població que emigra. Ahir vèiem com els eufemismes del Partit Popular, parlaven de reestructuració de personal, quan volien dir acomiadament del personal, i ara a l'emigració, quan es produeix a l'Estat espanyol, li diuen aventura. Però al cap i a la fi a la nostra comunitat autònoma, els darrers tres anys i mig han emigrat 3.500 joves que, a més, estan molt qualificats.

Nosaltres donarem el nostre suport o el nostre vot positiu a aquesta proposició no de llei, en relació amb aquest recurs el qual nosaltres entenem que és un recurs més del sistema educatiu, per donar garanties d'èxit a la incorporació i a la integració dels menors que vénen a la nostra comunitat autònoma i que són obligats a escolaritzar-se perquè es troben en edat obligatòria d'escolarització. Aquest alumnat que s'anomenen alumnes d'incorporació tardana, que s'incorporen a qualsevol moment del curs escolar, que fan especial referència a partir del segon cicle de primària i fins el darrer nivell de secundària obligatòria, dels 8 als 16 anys, precisament a partir dels 8 anys perquè les àrees instrumentals són el punt de partida de l'adquisició de molts d'aprenentatges posteriors, no és el

mateix un nin de 4-5 anys, que la importància a partir del segon cicle de primària.

De fet, el Decret 67/2008, en vigor, estableix que l'alumnat procedent d'altres sistemes educatius que s'incorporin a l'escolarització d'edat obligatòria, han de rebre des del primer moment una atenció específica que s'ha de regir pels principis de normalització i d'inclusió. Nosaltres volem subratllar això de normalització i d'inclusió, perquè de vegades aquestes aules es podrien utilitzar com un element d'exclusió, i jo crec que té tota la voluntat contrària i és un recurs que té el sistema educatiu per facilitar la posterior integració de l'alumne, fins i tot en situacions mixtes o combinades que es podrien donar, depenent de cada al·lot. Perquè, com vostè ha dit, no és el mateix un al·lot que desconegui les dues llengües oficials de la comunitat autònoma, a un que en conegui una, etcètera, o fins i tot el nivell de coneixement que tinguin els propis pares de les llengües oficials de la nostra comunitat autònoma. Per tant, s'haurien d'adaptar a cada situació individualitzada de l'escolar.

També en aquest sentit nosaltres donarem el nostre suport, perquè entenem que és així, que sempre ha de ser una decisió de l'equip docent, del claustre i del consell escolar. Vull dir les aules d'integració són un instrument més, insistesc que és un recurs, però n'hi pot haver d'altres. Insistesc, ells són els que han de participar, els equips docents, els claustres, el consell escolar amb aquesta anàlisi de la situació d'aquests alumnes que procedeixen d'altres indrets del món i valorar la situació: el nombre, el perfil de cada un dels infants, la situació socioeconòmica del propi entorn social. I de fet, aquest pla és un pla que està en vigor, el Pla d'acolliment lingüístic i cultural dels nouvinguts, estableix que el segon cicle han de tenir com a mínim d'entre 4 a 10 hores. El tercer cicle entre 6 i 12 hores d'atenció específica a aquests nouvinguts.

Per tant, nosaltres donam suport a aquesta proposició no de llei. Entenem que és un recurs que té el professor, que té el claustre, en aquest cas el professor concret, per facilitar una bona integració al grup de referència. Sempre pensam que aquest menor, aquest escolar està referit a un grup, per dir-ho d'alguna manera, normalitzat, vull dir que pertany a un grup classe i això és un instrument més per facilitar la seva integració.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Presidenta. Certament, ens trobam amb un gran percentatge d'alumnat nouvingut, de totes maneres, segons l'Anuari d'educació de Caixa Colònia, ha baixat prou aquests darrers anys, i en molts de casos la incorporació d'aquests al sistema educatiu es realitza al llarg del curs. No sé si se'n recordarà vostè de les famoses aules PALIC, que es varen posar en marxa per acollir aquest alumnat nouvingut i del grup ESAID, que va néixer amb la intenció de col·laborar amb els IES en tot allò que pugui afavorir l'acollida de l'alumnat.

Però ara s'ha avançat, i amb la idea que és millor que l'alumnat estigui integrat dins l'aula, s'ha creat el que s'anomena l'AADI. L'AADI és l'assessorament per part dels centres de professorat de les Illes Balears, és l'assessorament per a l'atenció a la diversitat i a la interculturalitat i és un assessorament que forma part del programa d'acollida, integració i reforç educatiu.

Actualment s'ha optat per integrar els nins dins les aules, és un sistema. És vera que altres països utilitzen aquest altre sistema que vostè ha dit, que són les aules d'acollida, amb estades, etcètera, però ara actualment aquí, a les Illes Balears, els experts de les nostres Illes han arribat a aquesta conclusió, i entre tots han fet el que es denomina l'AADI, que és l'Assessorament per a l'atenció a la diversitat i a la interculturalitat. Les dificultats que aquest fet implica són moltes i per això actualment els centres educatius desenvolupen estratègies d'intervenció contemplades en el Pla d'atenció a la diversitat o als projectes lingüístics del centre.

En alguns casos els alumnes són atesos per la mestre d'audició i llenguatge i/o la mestre d'atenció a la diversitat, que programa tallers diaris, o setmanals, on els nins interactuen amb altres en condicions semblants d'estimulació en llenguatge. En altres casos la mestre de pedagogia terapèutica, en coordinació amb la tutora, anticipa el vocabulari que posteriorment es treballarà dins l'aula. També es compta amb l'ajuda d'altres nins que en alguns moments s'han trobat en condicions semblants i ara donen suport a aquests alumnes nouvinguts, sempre amb la supervisió de l'equip de suport de centre.

És a dir, hem passat de les aules de PALIC a aquest assessorament AADI. Que a un futur la comunitat educativa es posa d'acord i troba que sí, que s'han de fer aquestes aules? No li dic que no, però ara en aquest moment s'està per la integració total de l'alumnat dins l'aula. I per això tenim el decret o s'utilitza la normativa, el Decret 39/2011, de 29 d'abril, pel qual es regula l'atenció a la diversitat i l'orientació educativa en els centres no universitaris sostinguts amb fons públics, concretament els articles 9, 10, 11 i 14, i després tenim el Decret 32/2014, de 18 de juliol, pel qual s'estableix el currículum a l'educació primària a les Illes Balears, i el Decret 73/2008, de 27 de juny, pel qual s'estableix el currículum de l'educació secundària a les Illes Balears.

Jo simplement vull remarcar aquí que si el pacte educatiu o la ponència pel pacte educatiu hagués seguit en vigor, tal vegada haguessin vingut aquests experts d'altres llocs del món a explicar-nos com funcionaven aquestes aules d'integració i tal vegada sí que ho haguéssim pogut fer, o crear aquesta opinió. Però en aquests moments, així, de manera aleatòria, quan el que se segueix és la integració total de l'alumnat, doncs, no ho sé, ens sembla un poc fora de lloc. És a dir, crear una opinió que els experts vinguin, parlin d'aquestes aules d'acollida, no està malament, però ara que se segueix aquesta trajectòria d'integració total, que l'alumne és dins l'aula i el professor és dins l'aula i no es treu..., és a dir, és la pedagogia que vostès han predicat fins ara, és aquest tipus de pedagogia. És a dir, si ara ens posàssim a dir que traguessin els al·lots de l'aula, és que els experts se'ns tirarien damunt.

Anem a veure, Sra. Diputada, jo ho entenc perfectament el que vostè vol dir, ho entenc, però és que jo crec que la societat no ho entendria, el sistema educatiu, la comunitat educativa no ho entendria en aquests moments, perquè el corrent pedagògic és d'integració total, és escola inclusiva, integració dins les aules, i ens dirien que segregam l'alumnat. Per això jo crec que seria positiu crear el corrent d'opinió, que venguessin aquí experts que ens ho explicassin, no ho sé, jo crec que seria més aquest el camí que no ara implantar des del Parlament aquest mandat, que sigui un mandat d'un polític. Jo crec que és millor que vinguin pedagogs i especialistes, sobretot en el si de la ponència del pacte educatiu, que vinguin a parlar-nos d'aquest sistema per millorar l'assistència als nouvinguts.

Per tant, votarem que no. Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Aguiló. Per contradiccions, Sra. Marí, vol fer ús de la paraula? Té vostè la paraula, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, presidenta, gràcies. A veurem, crec que convendria aclarir tot un seguit d'aspectes que s'han comentat. Òbviament que estam a favor, així ho hem defensat, d'un ensenyament inclusiu i integrador i ho fem i ho defensam senzillament perquè hi creim i ha de ser així; però perquè realment sigui inclusiu i integrador, tothom ha de tenir les mateixes oportunitats. Si agafam un nen acabat d'arribar del Marroc, el plantificam damunt una cadira dins una aula, sense saber català ni castellà, no sé què integram aquí, tal vegada integram la cadira, perquè el nen no!

Per tant, el que es fa ara, i tot sempre quan s'implanta qualsevol sistema a la llarga es pot observar què falla, què es pot millorar, perquè pens que és així com s'ha de fer. Amb els recursos que hi ha ara, amb la saturació que hi ha dins les aules, les pujades de les ràtios, la baixada de tots els recursos d'atenció a la diversitat, és que és impossible, no pots atendre dins una classe 25 nens, quan n'hi ha un que té síndrome d'Asperger, un altre síndrome de Down, que surten a hores però no totes, perquè no hi ha prou recursos, amb dos que t'han arribat del Marroc i que no entenen res, més totes les problemàtiques ics que tenen, és que no es pot atendre, no pots ensenyar res aquí. Pretendre intentar ensenyar alguna cosa és un objectiu que jo crec que arribarà un moment en què els mestres d'aquestes illes l'abandonaran, perquè el màxim que poden arribar a fer és intentar mirar que no passi res mentre ells són responsables d'aquests infants durant unes hores de classe perquè no es pot fer res més amb aquest caos.

Per tant, el plantejament que en aquest cas a mi m'hauria agradat, per això he plantejat el tema, perquè com a mínim a Eivissa, i les xifres que us he donat són de la mateixa conselleria, per tant, són xifres de la Conselleria d'Educació de les Illes Balears, hi ha 600 alumnes només en un any, el problema hi és, no sé si a Mallorca no el teniu, tant de bo, però pens que sí, que hi és; però 600 alumnes en un any a Eivissa és un problema molt greu. Vull dir, obviar-lo, obviar els problemes, no se solucionen obviant-los, per tant, n'hem de parlar.

Per tant, què passa aquí? L'acollida a les aules és perfecte fins a un punt, perquè amb la retallada de recursos ja no ho és tant i ara ja dic coses que possiblement m'estimaria més no haver-les de dir, però amb tota l'obsessió aquesta del TIL, què ha passat? S'han llevat hores, els professors que feien els PALIC, que és deien PALIC, als professors que feien PALIC els han llevat hores enguany a la quota per passar a coordinar el TIL, que ara tots tornen dir "al-leluia!", recuperarem les hores una altra vegada per a l'acollida", però per tant..., vull dir, el que feia el Govern no ho feia bé, no ho feia bé perquè tot això del TIL ha estat un despropòsit descomunal i potser ara les coses es tornaran a resituar.

Però en aquest cas a mi m'hauria agradat -i potser som una mica il·lusa- que així com es fa l'acollida, però amb pocs recursos, que ens plantejàssim altres sistemes. He analitzat situacions d'altres llocs i m'agradaria que a vegades poguéssim treballar com a altres llocs, que varen posar les aules de benvinguda en marxa, hi va haver problemes d'ajustament, era un sistema nou, mai substituïnt l'acollida als centres que sempre es manté, perquè fa falta, però com a mínim per facilitar aquest trànsit a aquests nens que arribaven.

És clar, hi va haver problemes, perquè precisament va ser el Partit Popular, i en aquest cas també Convergència, que hi varen posar tota una sèrie d'emperons, però com que hi va haver emperons, es va dir "analitzem el problema" i es va demanar a la Universitat que fes un informe d'avaluació precisament d'aquest projecte, les universitats d'allà varen fer els informes, el Síndic de Greuges també hi va intervenir, però és clar aquí tampoc no hem estat ni capaços de tenir un síndic de greuges, el Síndic de Greuges també va fer l'informe per ell mateix, i és clar, damunt un projecte, que tant de bo s'hagués fet així també amb el TIL, que poses un projecte en marxa, però quan detectes que hi ha tota una problemàtica que no acaba d'haver-hi un encaix prou correcte, la Universitat hi intervé, ho analitza, ho estudia, fan els informes, els síndics de greuges també fan els seus informes i tothom llavors treu unes conclusions, en aquest cas varen dir que la integració dels nens millorava moltíssim, i de les famílies. D'aquí ve la proposta.

Per tant, sí que m'hauria agradat, possiblement, que m'haguéssiu estat des del Grup Popular una mica més sincers o haver reconegut les mancances de pressupost per atendre l'alumnat nouvingut o per atendre la immigració d'aquestes illes i, com a mínim, haver proposat que s'estudiï la manera en què ho estan fent bé, perquè està fallant, està fallant i algun dia algun govern haurà d'agafar-s'ho seriosament perquè si no es creen borses de cada vegada més serioses i més greus de persones no integrades, ja altres vegades n'he parlat d'aquest problema, però algú haurà de ser una mica seriós i afrontar el problema, analitzar-ho. Tenim una universitat que segur que

faria una feina magnífica i que faci com els altres llocs un informe de la situació i unes propostes.

Per tant, per part meva, res més..., un moment, si ens deixa un minut...

LA SRA. PRESIDENTA:

Què vol fer un recés?

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Fem un recés abans de votar, d'un minut.

LA SRA. PRESIDENTA:

Han arribat a un acord?

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, hem arribat a l'acord que podem votar. Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Idò, passam a votar el text tal i com està, no? D'acord.

Idò, passam a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 7105/14.

Vots a favor? 5 vots a favor.

Vots en contra? 8 vots en contra.

Cap abstenció.

En conseqüència queda rebutjada.

2) Proposició no de llei RGE núm. 7551/14, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llibres de text en aplicació de la LOMQE.

Passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 7551/14, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llibres de text en aplicació de la LOMQE. Per defensar-la té la paraula l'Hble. Sra. Cristina Rita i Larrucea, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bones tardes, senyors diputats i senyores diputades. El passat mes de març vàrem tenir ocasió de debatre en aquesta mateixa comissió dues proposicions no de llei, una del Grup MÉS i una altra del Grup Socialista, que feien referència a la dificultat de les famílies per adquirir els llibres de text dels seus fills i filles.

Crec recordar que ambdues, o almanco la nostra, s'havien registrat després que es fes públic que l'Estat reduïa substancialment les seves previsions pressupostàries destinades a contribuir, a través dels convenis de cooperació territorial amb les comunitats autònomes, les convocatòries d'ajuts per a l'adquisició de llibres de text, unes aportacions que han passat, en el cas de la nostra comunitat autònoma, de gairebé 1.300.000 euros a l'any 2011 i 2012 a 712.666 a l'any 2013, a 366.500 a l'any 2014.

No era la primera vegada que ens preocupàvem per aquesta qüestió, l'anterior havia estat en el mes de novembre del 2012 i també en cadascun dels pressupostos de la comunitat autònoma, quan el nostre grup presentava esmenes en aquest sentit, perquè des que governa el Partit Popular les beques s'han convertit en allò que hem de fer, però que fem amb desgana, per obligació i no per convenciment, i és clar, surten tard i malament, quan no es boten algun any.

En aquesta ocasió tornam a insistir sobre aquest mateix tema perquè ens sembla molt preocupant. Ja saben que el debat en matèria educativa o ja sabem que el debat en matèria educativa d'aquesta legislatura, el debat per antonomàsia podríem qualificar-lo en aquest parlament i en els mitjans de comunicació, s'ha produït al voltant del TIL i que açò ha tapat tota la resta.

Nosaltres, però, no podem deixar d'insistir en la gravetat d'altres qüestions i les treurem a la llum cada vegada que trobem necessari fer-ho, com són les retallades en les esmenes de qualitat educativa i, entre altres qüestions, hi ha també les dificultats que tenen les famílies per assumir allò tan important com és l'educació dels fills i filles, que és gairebé tan bàsic com les necessitats bàsiques i perdonin-me aquesta redundància que és volguda, remarcada, perquè de l'educació dels infants, de la seva educació i de la de les joves, en depèn el seu futur, cosa que ens hauria d'interessar i preocupar a tots, perquè també d'açò depèn el futur de tots com a nació, com a país, com a essència de la nostra civilització i manera de ser.

És per aquest motiu que també avui faré menció de la Constitució Espanyola, igual que ho vaig fer també el mes de març, perquè la Carta Magna i també la Declaració Universal dels Drets Humans i de la Convenció dels Drets de la Infància, entre d'altres, reconeixen l'educació, l'educació bàsica, com un dret consubstancial de les persones, motiu pel qual les lleis han recollit aquest manament. No ens ho hem inventat nosaltres, és un manament legal que a vegades sembla que s'oblida en aquesta comunitat autònoma.

Malgrat l'educació del segon cicle d'Infantil i l'etapa obligatòria és gratuïta, hi ha una part molt important d'aquesta educació que es basa en els llibres de text i en el material escolar, que no són gratuïts, i en aquesta legislatura les famílies s'han trobat amb greus dificultats per adquirir-los i els enumeraré perquè els tinguin vostès més presents: el sistema de reutilització de llibres el qual s'havia posat en marxa en l'anterior legislatura falla, perquè l'administració paga tard i malament als centres allò a què s'havia compromès i que, a més, s'ha passat, amb el Govern del Partit Popular, de 70 euros a 14 a Primària, i de 100 i busques a 21 euros a Secundària.

En segon lloc, ha pujat l'IVA del 4% al 21% per al material escolar, com ja hem discutit diverses vegades aquí.

En tercer lloc, el Govern d'Espanya dedicarà menys dotació econòmica per conveniar amb les comunitats autònomes els ajuts per a l'adquisició de llibres de text i material escolar, en el nostre cas, com ja he dit al principi, un 48% manco que l'any passat.

En tercer lloc, s'han hagut de canviar els llibres de text a causa de l'aplicació del TIL i de la LOMQE. I en darrer lloc, el descontrol total en la convocatòria i el pagament de les beques, al qual també hem fet una menció.

En la proposició no de llei que es porta avui a debat a aquesta comissió del que volem parlar concretament és d'una de les conseqüències que l'aplicació absolutament precipitada de la LOMQE té en la despesa familiar per adquirir els llibres de text.

Ja hem advertit en diverses ocasions, senyors diputats i senyores diputades, que la LOMQE és una llei educativa aprovada sense consens, però a més és que està feta sense escoltar les comunitats autònomes, les quals són, en definitiva, les que l'han de gestionar. I açò produeix importants problemes organitzatius i també econòmics tant a aquestes administracions les quals, com hem dit, tenen al seu càrrec la gestió en matèria educativa, com també a les famílies.

Entre les moltes qüestions que han provocat incerteses als centres i a les famílies, aquestes incerteses per les quals demanava perdó el president Bauzá l'altre dia en el debat de política general, no és una de les més lleus els canvis als currículums de les diferents etapes educatives que exigirà canvis o n'ha exigit ja també als llibres de text. Aquesta circumstància ha agreujat el ja de per sí problemàtic inici de curs per a moltes famílies, açò a tota Espanya, però més a la nostra comunitat autònoma, que és una on el començament del curs resulta més car i en la qual s'ha de sumar l'endarreriment per part de la conselleria en la publicació de les convocatòries d'aquestes beques, ací com també per la seva concessió i pagament.

No obstant, davant aquesta situació algunes comunitats autònomes ja varen anunciar en el seu moment que no consideraven apropiat aplicar al proper curs ja a Primària la nova llei, a causa de totes les incerteses pedagògiques i financeres que provoca. Altres comunitats autònomes, malgrat afirmen que l'aplicaran, no volen baratar els llibres de text per estalviar cost a les famílies, moltes de les quals amb veritables dificultats econòmiques, com hem dit, a causa de la crisi econòmica.

De la mateixa manera s'han expressat les associacions de pares i mares i els sindicats han demanat tant al Ministeri d'Educació com a les conselleries d'Educació de les diferents comunitats autònomes estratègies per minimitzar l'impacte que la LOMQE produirà en la despesa familiar.

És per aquest motiu que nosaltres també volem instar la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats de les Illes Balears a fer el mateix i fem tres propostes que estam disposats a consensuar: primer, perquè ara el curs ja ha començat i dins el marasme en el qual es desenvolupa el curs actual, en què el TIL s'aplica, ara s'aplica, ara no s'aplica, ara s'anul·la, ara és obligatori, ara ho deixa de ser, no tenim una seguretat de què es fa a cadascun dels centres, i ens temem que tampoc ho té clar la conselleria.

Les propostes, per tant, que esperen rebre el vot favorable de tots els grups parlamentaris, són les següents: instar el Govern que l'aplicació de la LOMQE i del TIL no comporti el canvi de llibres de text en els centres docents de les illes. Evidentment, ara podríem ja treure el TIL d'aquesta proposta.

O instar el Govern, perquè.... entre altres coses perquè els mals ja estan fets també, instar el Govern a proporcionar els recursos complementaris que completin els actuals llibres dels programes de reutilització, de manera que l'aplicació de la LOMQE i el TIL no signifiqui per al curs 2014-2015 una despesa més gran per a les famílies que la del curs anterior.

En tercer lloc, instar el Govern a pagar les beques concedides el curs 2012-2013, que no tenim la seguretat encara que s'hagin pagat, no sé si a hores d'ara ja ho sap el Partit Popular si estan pagades o no, però també instam a convocar immediatament les dels cursos 2013-2014 i les del 2014-2015 les quals, evidentment, no estan fetes.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Passam al torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Com deia la portaveu del Grup Socialista la coneguda llei actual d'educació, la coneguda llei LOMQE és una aplicació precipitada i a més no consensuada, i una llei en què hi ha un acord polític molt ample que es derogarà tan aviat com el PP perdi aquesta majoria absoluta que li va permetre aprovar-la sense cap tipus de consens.

Aquesta proposició no de llei és sobre un tema cabdal que és el material didàctic, especialment els llibres, en relació amb els canvis de normativa i amb l'adquisició. Nosaltres donarem suport als tres punts, estam d'acord amb l'exposició que vostè ha fet i no ens estendrem molt.

Pensem que un canvi normatiu no ha de suposar una major despesa per a les famílies, en qualsevol cas. Per una altra banda, pensem que l'instrument..., perdonin, que el llibre és un instrument de la tasca educativa, no ha de ser el centre de la tasca educativa i per tant hi ha d'haver progressió a poder-lo canviar a mesura que el professor o centre escolar, en un sentit ampli el concepte de centre escolar, ho consideri. Pensem que la conselleria ha de donar els objectius a aconseguir i ha de ser el centre escolar, amb aquesta autonomia que sempre hem defensat de centre escolar, que vagi adaptant les circumstàncies, entre les quals les del material didàctic que és una eina necessària per a l'educació.

Per cert, nosaltres pensem que s'ha de donar llibertat a cada centre per a l'adaptació del material, que tinguin clars els objectius, els objectius que han de tenir, els objectius pedagògics, els objectius de coneixement que han de tenir, però han de tenir aquesta llibertat de centre, perquè les característiques de l'alumnat no són les mateixes a un barri que a un altre, a un poble que a un altre, a una comunitat autònoma que a una altra.

Per tant, el primer punt... que pensem que recull el que nosaltres pensem, que no comporti el canvi de llibres de text en centres docents de les illes un sobrecost a les famílies, pensem que es tendria en compte, que sens dubte dins aquesta autonomia del centre, el centre escolar tendrà en compte les característiques de les famílies i les possibilitats de les famílies, tant en el punt 1 com en el punt 2.

Després també, vostè ha fet referència a una qüestió també cabdal que és l'adquisició d'aquest material i s'ha centrat en les beques, ha expressat les dificultats que tenen les famílies a accedir al material escolar, no només als llibres, sinó al conjunt del material escolar, programes de reutilització que s'han vist minvats, la pujada de l'IVA als llibres i al material escolar que ha dificultat que famílies hi poguessin accedir, manco pressupost familiar que té la gran majoria de les famílies de la nostra comunitat autònoma i manco pressupost a nivell estatal i a nivell autonòmic per als temes de les beques.

Per tant, l'altre punt, relacionat amb les beques, d'instar el Govern que es concedeixin les beques que estan pendents i que es convoquin immediatament les beques del curs passat i del curs actual, també tendrà el nostre suport.

Pensem que efectivament les beques són un instrument polític..., que es converteix en una prestació econòmica per compensar desigualtats, l'accés al material didàctic és tan important, no sé si tan important, però sí és important com accedir també a l'aula, accedir als professors, hi ha professors que no utilitzen llibres de text, estan utilitzant altre material pedagògic, altre material didàctic, però en qualsevol cas el material didàctic que s'utilitza és imprescindible que l'alumne hi tenguí accés.

No és el mateix un nin que pugui tenir accés a tot el material didàctic i un altre que no n'hi pugui tenir. No és el mateix per aconseguir aquest objectiu o aquest dret que ens dona la Constitució, de tenir una educació universal i de qualitat per a tothom, la situació econòmica de les famílies, no és el mateix un nin que tengui una situació familiar on la família pugui cobrir totes les seves necessitats i altres que no les puguin cobrir. Per tant, les beques compleixen aquesta funció de compensar desigualtats que són al marge de l'escola, que no són a l'aula, no són davant el professor, són a altres contexts en què per accedir a una bona educació és fonamental.

Després, també vull recordar que no només és la Constitució la que ens reconeix el dret a l'educació, sinó també la Carta de Drets Humans firmat per l'Estat espanyol que reconeix el dret de l'educació com a un dret universal i irrenunciable.

Per altra banda, dins tot el que hem parlat de la LOMQE que va generar tots aquests conflictes que vostè ja ha expressat, fins i tot que hi ha comunitats autònomes que l'han duita al Tribunal Constitucional, determinats articles, una preocupació generalitzada independentment de qui governàs en aquella comunitat autònoma eren els llibres. En un moment de crisi econòmica, canviar molt el material didàctic i canviar llibres suposava realment un conflicte social i un conflicte polític perquè ho havia de gestionar.

En aquesta comunitat autònoma, a més, s'hi va afegir el TIL, i ens sap greu que aquesta proposició no hagi arribat en el seu moment perquè ara tenim nins que no aplicaran el TIL amb llibres d'anglès de Ciències o de Matemàtiques o el que sigui i que no l'aplicaran, que els professors consideren que no l'han d'aplicar, perquè hi varen estar obligats i ara volen fer un altre programa educatiu. Hagués estat interessant poder discutir-la abans i que hagués tengut el reconeixement de tots els grups parlamentaris, perquè els pares tal vegada ara han fet una inversió que els seus fills no la podran utilitzar perquè el Govern de les Illes Balears no es va assegurar a negociar aquesta situació amb el conjunt de la comunitat educativa.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Manolo Monerris i Barberá, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. MONERRIS I BARBERÁ:

Gràcies, (...)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Monerris, per favor, el micròfon. Gràcies.

EL SR. MONERRIS I BARBERÁ:

La Llei Orgànica per a la millora de la qualitat educativa, la LOMCE, com saben vostès, va entrar en vigor dia 3 de gener de 2014, encara que la seva implantació va començar en aquest curs 2014-2015 i ho ha fet en els cursos de Primària, primer, tercer i cinquè, i en l'FP bàsica. Aquesta reforma, com vostè sap

es ve implantant durant tres anys. En aquests moments queda clar que queden els tres cursos de Primària i els continguts curriculars de les mateixes matèries com hem dit. La resta de cursos mantenen els seus llibres actuals i podran reutilitzar els llibres.

Han de canviar els llibres de text? És la pregunta que ens feim. En un context de crisi la resposta és claríssima: no. Per tant, algunes comunitats han recomanat a les escoles que no els canviïn i fins i tot algunes han paralytitzat els seus programes de renovació de llibres de text.

El Ministeri d'Educació en la LOMCE -i em sap molt de greu que digui la Sra. Santiago que la canviaran, en açò vostès són especialistes, en arribar una llei del PP, canviar-la automàticament, una llei d'educació, ... (...) la varen (...), si no el Partit Socialista, però ho dic perquè vostè ha dit que quan hi arribin i el PP deixi de tenir... idò canviaran automàticament la llei.

El Ministeri d'Educació que ha elaborat la reforma deixa en mans de cada col·legi clara elecció de material que han d'emprar, els llibres de text no ho és tot, diuen al ministeri. El departament de José Ignacio Wert recorda ben clar que estableix que els centres educatius gaudeixen d'autonomia per a l'elecció de llibres de text. Educació, però, ha aprovat un nom, desenvolupament curricular a Primària, però no per a totes les assignatures, sinó per a aquelles que comporten un petit canvi com pot ser Estudi del Medi o alguna altra assignatura, però poques, ni les matemàtiques ni les fonamentals, idò, no canvien cap tema d'una manera molt forta.

Si els centres d'ensenyament consideren que és indispensable per aplicar el currículum de Primària i de Secundària, s'hauran de repensar quin tipus de materials emprar sense tampoc haver de canviar cap llibre de text. Per tant, dona autonomia als centres.

Cada comunitat autònoma ha fet distintes... ha enfocat de distintes maneres aquesta problemàtica, i segons ANELE, l'Associació Nacional d'Editors de Llibres de Text i Material Educatiu, hi ha hagut vuit comunitats de tots els colors polítics -de tots els colors polítics- a Andalusia, PSOE, IU al País Basc ja ho han anunciat; Castellà i Lleó, on governa el PP, també ha traslladat als col·legis que els llibres de text no es canviaran; Cantàbria, també del PP, manté una postura similar, així com ho han fet a Andalusia i al País Basc. Altres comunitats han optat per una via intermèdia, Madrid demanarà als centres que en la mesura possible mantinguin els llibres de les assignatures en què sigui factible. Un de tants -com ha dit abans- és l'assignatura o l'antiga Coneixement del Medi que com saben després es disgrega en dues matèries. La conselleria madrilenya ha recomanat, no s'oblidi, a comprar els menys llibres necessaris.

El Consell Escolar de l'Estat també diu: "malgrat els canvis previstos en el currículum escolar molts llibres de text que s'utilitzen en l'actualitat poden seguir essent útils i és una obligació social mantenir vigents els màxims possible sobretot en el context econòmic actual en què estam".

Què ha fet la nostra comunitat autònoma? Idò la nostra comunitat autònoma el que ha fet és el que diu la llei, en base amb la disposició addicional, unes quantes disposicions que no llegiré perquè seria molt llarg d'exposar-les, però les tenc a disposició de vostès, diu el mateix que va dir el ministre Wert en el Parlament de l'Estat: que l'edició i adopció de llibres de text i de materials no requeriran la prèvia autorització de l'administració educativa i que tots els centres tenen autonomia per a aquest tipus de material.

Per tant, partint de la base que la comunitat autònoma de les Illes Balears ja ha marcat el seu punt de dir com s'han de fer les coses, idò ara competents els centres, i els centres han de dir que estan completament d'acord, que els centres estan completament d'acord a reutilitzar els llibres, efectivament hi ha uns bancs de llibres dins els centres escolars, i s'empren normalment perquè vostès saben perfectament que hi ha una llei que han d'estar quatre anys consecutius els llibres sense canviar-los, empren els llibres de les famílies que han deixat al banc de llibres d'allí dintre, i estan fent -cosa que fa molts d'anys que fan ja, no és una cosa nova d'ara- materials complementaris perquè els llibres siguin utilitzats pels alumnes i al mateix temps actualitzats per aquest material complementari que el professorat fa en cada centre educatiu dins cada departament educatiu, en secundària i en primària idò cada... dins l'assessorament que tinguin, també.

Per tant segueixen la línia que hem dit al principi. I després en el segon també hi ha els problemes de reutilització, com ha dit vostè, Sra. Rita, i que els objectius són rebaixar la càrrega econòmica de les famílies, fomentar els valors de la conservació del material, construir teixit social al centre escolar que promogui la cooperació entre les famílies, el professorat i l'alumnat, garantir la igualtat d'oportunitats en el marc d'un sistema educatiu, i aprofundir en la idea de sostenibilitat.

A més a més d'açò, a més a més d'açò del que hem dit que tot és positiu, també hi ha -ho van dir també l'altre dia al Congrés dels Diputats, el que ara estam dient no és cap novetat, perquè açò se sabia- són les motxilles..., que diuen les motxilles de tipus digital, motxilles digitals; o el que diuen el programa *Punto neutro*, en el qual és (...) editorials, una de tantes editorials és l'Edebé, que està creant llibres virtuals i que açò pot representar una rebaixa d'una família que es gasta 250 euros a uns 50 euros. Com es fa açò? Idò l'editorial el que fa és rebre materials complementaris que els mateixos professors envien a les editorials, i és un material complementari que empren, però no pensi vostè que (...) editorials (...), nosaltres som molt bons al·lots; perquè no venen llibres, perquè no venen llibres. És a dir, no és d'ara, no, ja fa uns quants anteriors -açò la Sra. Marí ho sabrà perquè està dins els instituts- es queixen els llibreters que els llibres no surten de les llibreries; per què?, perquè els pares ja saben que aquests materials s'empren i s'utilitzen dins els centres educatius, i per açò inventen açò, perquè diuen "llibres de matemàtiques; no hi ha (...) complementari; un llibre de medi, sí". Idò els professors el que fan és agafar el material, l'envien a l'editorial, l'editorial se'l fa seu i després el brinda als centres escolars. Per açò en motxilles virtuals, cosa que a mi, com a professor, com a ensenyant, no estic molt d'acord, però, bé, açò és un altre tema que es podria parlar en altres tipus de comissió o en un altre tema, perquè perden ja l'hàbit de lectura; s'ha de tocar llibre, s'ha de tocar paper, no solament els ditets dels digitals, que en tenen prou, però, bé, açò és el tema de les

motxilles virtuals i que proposa el Ministeri d'Educació i Ciència l'altre dia en la intervenció que va tenir en el Congrés de Diputats.

Quant a (...) de beques, voldria que quedi ben aclarit que la Conselleria d'Educació del Govern de les Illes Balears ha concedit..., ha pagat ja les beques del curs 2012-2013, ja s'han abonat, Sra. Rita, i que el 2013-2014, 2014-2015, no s'havia fet ni tan sols la proposició d'ajudes al..., no havia sortit la ... Per tant no es poden pagar si no està previst el tema. No es poden pagar si no s'ha fet la convocatòria d'ajuts.

Jo li vull recordar, i per acabar ja, que al Ministeri d'Educació, Cultura i Esports el pressupost per a beques generals i ajuts a l'estudi de l'any 2014 suposa la partida més alta de tota la seva història, la més alta. L'anterior sistema de beques -un altre dia ho vam dir en una comissió ja- era insostenible, perquè sistemàticament se gastava una quantitat notablement superior a la pressupostada, generant un deute que s'aproximava ja quasi als 1.000 milions d'euros. El nou model posat ara en pràctica garanteix la sostenibilitat del sistema de beques, mantenint així mateix les beques com un dret social per als estudiants, i gràcies a l'increment de la dotació pressupostària el 2014 de 250 milions d'euros, s'equipararà allò pressupostat a la despesa real sense generar cap tipus de deute i garantint un sistema sostenible que no es podia garantir, i aquest increment de la dotació es consolida ja en la convocatòria dels pressuposts generals de l'any 2015.

Per tant no podem votar que sí a aquesta proposició no de llei perquè tot està desenvolupant-se per evitar que la gent o que les famílies gastin doblers en els llibres de text, perquè pràcticament ja no se'n gasten sinó que hi ha uns materials reutilitzats i amb uns bancs de llibres, els professors d'una manera molt seriosa i molt conscients d'aquest problema ajuden en aquest sentit i fan materials complementaris que els centres mateixos fan. Però açò li he dit que no és d'ara. Per tant no podem, no podem, Sra. Rita, votar-li a favor d'aquesta proposició no de llei.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. MONERRIS I BARBERÁ:

Moltes gràcies, i perdonin per la veu, però no en tinc més, de veu, no en puc tenir més. Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Monerris. Per contradiccions, Sra. Rita, vol fer ús de la paraula? Té vostè la paraula, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Agraïm el suport del Grup MÉS a la nostra proposta, però lamentam que el Grup Popular no s'hi hagi volgut sumar. Nosaltres evidentment ja hem dit que de quan va ser registrada aquesta proposició no de llei a ara hi ha hagut canvis, hi ha hagut canvis, nosaltres mateixos reconeixiem que no sabíem si estaven pagades, que podria ser que sí que estiguessin ja pagades les del curs 2012-2013, fa dos anys, que si s'han pagat, s'han pagat ara. I després el que nosaltres posam és convocar les del curs 2013-2014, i el 14-15; evidentment no podem dir pagar si no estan encara convocades, evidentment que no, i lamentam, per tant, que vostès no vulguin ni tan sols aprovar una part d'aquesta proposta, que diu que es convoquin immediatament.

Per tant consideram que..., o ens confirma en les nostres sospites que és que amb el Partit Popular les beques no són un dret, han deixat de ser un dret per garantir la igualtat d'oportunitats en educació, i que ara són una almoïna, són una almoïna que s'atorga només en el cas que sobri alguna partida pressupostària, que és el que s'ha fet amb les beques de llibres darrerament, o en casos més desesperats, evidentment.

Tot açò va en contra de les recomanacions d'organismes en defensa del dret a l'educació, com hem dit. Nosaltres no tenim aquesta idea tan idealista que té sobre la situació actual el Grup Popular, i no la tenim perquè simplement també llegim els diaris. Diuen: *"La ley Wert obligará a cambiar los libros en 180 asignaturas"*; açò no, no ho hem dit nosaltres. *"La vuelta al cole más cuesta arriba que nunca por la LOMCE. El cambio de libros y el recorte de becas según los padres. Desconcierto con los libros de texto en el inicio del primer curso de la LOMCE. El Consejo Escolar del Estado exige libros de texto gratis"*. Efectivament, al Consell Escolar de l'Estat es va fer una proposta; de 19 membres 15 varen votar a favor, és una majoria de 15, i només van votar en contra justament els representants del ministeri, en contra d'aquesta proposta. I així podria continuar.

Per tant pensam que lamentam també que la nostra comunitat autònoma sigui a més una de les manco sensibles en aquest tema. Un estudi publicat -continuaré amb dades- publicat per la CEAPA el setembre de 2013 ja advertia que mentre a Andalusia i Navarra la gratuïtat de llibres de text s'estenia a tot l'alumnat, a Madrid, Balears o València, o sigui tres bastions, diguéssim, del Partit Popular, només es donen ajuts en cas d'extrema necessitat, i açò és perquè intervenen els ajuntaments, diria jo, no per la conselleria. El Partit Popular, per tant, en lloc d'afrontar la problemàtica i minimitzar les seves conseqüències, conseqüències que ells mateixos han provocat amb la LOMCE i el TIL, l'agregen deixant de convocar les beques i enfonsant el sistema de reutilització de llibres de text, perquè ho han de dir aquí, el sistema de reutilització ja no funciona, entre altres coses pels canvis aquests que diuen d'assignatures que hi ha hagut, els canvis també d'idiomes que hi hagut... Home, si ara els llibres són en anglès, castellà o català, la reutilització ja no serveix. També per la diferència de pagament que es fa en cada un dels casos: hem passat de 70 euros per alumne a 14. No? Sí senyor, açò no m'ho pot negar perquè és així, i a secundària encara més.

Per tant... Nosaltres a més els convenis de cooperació que cita cauen cada any, no em pot dir que no perquè cada any han caigut. Jo li diria aquí, ho tenc apuntat: 2010-2011, etc., però bé, no fa falta perquè ja ho he relatat al principi. Per tant en aquests convenis de cooperació entraven el material didàctic i també les TIC; per tant les motxilles aquestes que vostè diu..., idò els tocarà crec que molt poquet.

Per tant les famílies es veuen greument perjudicades amb aquesta gestió dels llibres de text, al contrari de les editorials, que obtindran beneficis; com dic obliga a canviar la LOMCE els llibres de 180 assignatures; no ho dic jo, ho diu la mateixa associació d'editors de llibres de text, que vostè també ha citat. Diuen textualment: *"Todo es nuevo, porque no sólo hay cambios en los temarios sino también en la manera de estructurarlos y en la metodología del aprendizaje"*, i calcula que haurà de posar en circulació 150 milions d'exemplars en els propers anys.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

En definitiva, bé, nosaltres ja sabem que moltes escoles intenten ajustar-se a l'alumnat que tenen i fan grans esforços, però també ho paguen les famílies, perquè les famílies o compren els llibres o paguen també al principi de curs el material que se'ls entregarà després.

En definitiva, com dic, el president del Govern..., faré ara una darrera al·lusió a quan va demanar perdó per la incertesa generada en el món de l'ensenyament, però açò, aquesta petició de perdó, consideram que no basta, que s'haurien de prendre mesures per retornar a la seguretat perduda, i açò no és fa i no veim cap passa per pal·liar les incerteses, sinó al contrari, i sobretot pensam que dona l'esquena a l'alumnat que més problemes té...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, ja, Sra. Diputada. Ha esgotat el seu temps.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

...i que es veu abandonat totalment per l'administració que hauria de donar-li suport.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rita.

Abans de passar a votació, només una consideració. La Sra. Rita havia fet una proposta de fer una petita modificació a la proposta d'acord, i com que hi ha d'haver unanimitat per tots els grups, si el Grup Popular... Vostè havia fet una proposta, no?

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Sí, que es podria canviar perquè ja quedava retardada, no?, allò de...

LA SRA. PRESIDENTA:

Llevar allò del TIL...

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Però, bé, era allò del TIL i llevar sobretot també allò de les beques, que no sabia si estaven ja cobrades i aquí m'han dit que sí, però continuar allò de convocar immediatament les de 2013-2014, que han dit que no.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, però vostè volia fer una modificació de la proposta d'acord. No, no, li ho deman. Vostè ha ofert en el debat, si no ho hem entès malament des de la Mesa, que vostè proposava fer una petita modificació de la proposta d'acord, o només era...?

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

No, oferia... Era per adaptar-la al moment actual, no en el fons. El fons és el mateix.

LA SRA. PRESIDENTA:

No, no, és que per votar, com que ho han d'acceptar tots els grups, qualsevol modificació de la proposta..., diguem del que s'ha de votar, l'han d'acceptar tots els grups... Si no passàriem a votar el text talment, si no ho acceptem tots els grups. Per tant jo demanava als altres grups...

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Jo crec que..., ara ja no...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ho manté talment. Idò es manté el text talment ve a la proposició no de llei. D'acord, aclarit això passam a votació de la Proposició no de llei RGE 7551/14.

Vots a favor? 5 vots a favor.

Vots en contra? 9 vots en contra.

Cap abstenció.

En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.



DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma